

Begrundelse

Det vil for mange ældre være en langt bedre løsning at bo på et rekreativshjem i en periode, medens man venter på en egnet bolig.

Svar (28/5 99)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg forstår spørgsmålet således, at det drejer sig om personer som er færdigbehandlede på et sygehus, men som har et sådan behov for personlig hjælp og pleje, at de ikke kan udskrives til deres hidtidige bolig.

Efter servicelovens § 71 har kommunen en forpligtigelse til at sikre, at personer, der midlertidigt eller varigt har behov for bl.a. personlig hjælp og pleje får tilbud om hjælp til disse funktioner.

Der stilles ikke i serviceloven krav om, at kommunen selv udfører opgaverne eller at hjælpen skal ydes i en bestemt boform. Kommunen kan derfor overlade udførelsen af opgaven til andre.

Der er således ikke efter serviceloven noget til hindrer for, at hjælpen fx ydes ved ophold i et privat rekreativshjem, som kommunen har indgået aftale med. Det er fortsat kommunen, der har ansvaret for, at hjælpen ydes forsvarligt og i overensstemmelse med kommunens beslutning om hjælpens omfang m.v.

Spm. nr. S 2102

Til sundhedsministeren (14/5 99) af:

Ester Larsen (V):

»Vil ministeren foranledige en analyse af nødvendigheden af at indføre forældelsesregler for oplysninger indført i elektroniske patientjournaler?«

Begrundelse

Med den elektroniske patientjournal følger muligheden for, at patienter »forfølges« livslangt af oplysninger af personlig karakter, som ofte vil være helt uden relevans i senere behandlingssituationer.

Risikoen for en udvidelse af »overvågnings-samfundet« kunne måske begrænses gennem en 10-års forældelsesregel realiseret således, at ældre data alene ville kunne hentes frem, når patientens positive accept foreligger.

Svar (28/5 99)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Reglerne om patientjournaler - hvad enten de er elektroniske eller papirjournaler - er udstedt med hjemmel i Lægelovens § 13 og er nærmere præciseret i Sundhedsstyrelsens cirkulære nr. 235 af 19. december 1996 om lægers pligt til at føre ordnede optegnelser (journalføring) og vejledning nr. 236 af 19. december 1996 om lægers journalføring.

Efter disse bestemmelser skal journaler gemmes i mindst 10 år fra den sidste optegnelse. Der er tale om en minimumsopbevaringstid, og der er ikke for tiden fastsat en øvre grænse for opbevaring af journaler.

Europaparlamentets og Rådets direktiv af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, der vil blive implementeret ved en kommende lov om personoplysninger fra Justitsministeriet, indeholder bestemmelser, der først og fremmest er gældende for behandling af personoplysninger, der foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og det er uden betydning, om personoplysningerne indgår i et edb-register. Dette betyder, at sygehuses elektroniske patientjournaler er omfattet af disse bestemmelser.

Opbevaringsbestemmelserne fremgår af det nævnte direktiv. Heri bestemmes, at oplysninger ikke må »opbevares i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.«

Det fremgår af lovbemærkningerne til forslaget til Justitsministeriets ovennævnte lov (L 44), at det ikke altid er muligt at beskrive, for hvilke tidsrum opbevaring af identificerbare oplysninger vil kunne ske. Dette må afgøres i den enkelte situation. Det forudsættes, at der gennem tilsynsmyndighedens virksomhed fastsættes nogle generelle retningslinier for, hvor længe dataansvarlige i almindelighed må opbevare identificerbare oplysninger.

Med de kommende regler vil der således blive fastsat begrænsninger for, hvor længe oplys-